

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

16 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Iurie DIACONU
Liliana CATAN
Victor BOICO

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocații Cojocaru Dorin în numele lui Morari Dumitru și Cecan Liudmila în numele lui Borodin Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2021, în cauza penală privindu-i pe

MORARI Dumitru XXXXXX, născut la xx
xxxxxx xxxx, originar din or. Orhei, domiciliat în
mun. Chișinău, str. Gh. Asachi 77, ap. 22;

BORODIN Vitalie XXXXXX născut la xx
xxxxxxxx xxxx, originar din r-nul XXXXXX,
domiciliat în mun. XXXXXX, șos. XXXXXXX xxx, ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.10.2017– 27.11.2019;

Instanța de apel: 23.07.2020– 10.03.2021;

Instanța de recurs: 17.05.2021 – 16.06.2021.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 27 noiembrie 2019, a fost recunoscuți vinovați și condamnați:

- Morari Dumitru de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. b), e), f) Cod penal și s-a stabilit pedeapsă sub formă de 6 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 900 u.c., ceea ce constituie 45.000 lei;

- Borodin Vitalie de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. b), e), f) Cod penal și s-a stabilit pedeapsă sub formă de 6 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 900 u.c., ceea ce constituie 45.000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Morari Dumitru la data de 31 august 2017 aproximativ la orele 04:00, împreună și de comun

acord cu Borodin Vitalie, în timp ce se aflau cu automobilul de model „Dacia Logan”, cu n/î XXX XXX, în parcare societății comerciale SA „Xxxxxx”, amplasată pe adresa mun. Chișinău, șos. Xxxxxxx xxx, au agresat-o fizic și au deposedat-o în mod deschis pe Porosevici Angela de scurta de culoare neagră, în valoare de 800 lei, în care se afla un telefon mobil de model „Samsung”, în valoare de 200 lei, în care se afla cartela SIM xxxxxxxxxxx și telefonul mobil de model „Nokia Xpress Music”, de culoare roșie, în valoare de 500 lei, în care se afla cartela SIM xxxxxxxxxxx, o pereche de pantofi de culoare roșie, în valoare de 500 lei și o geantă de culoare albă de dame, în valoare de 700 lei, în care se aflau bunuri personale de cosmetică, chei de la domiciliu, după care cu automobilul menționat s-au deplasat într-o direcție necunoscută, cauzându-i astfel lui Porosevici Angela un prejudiciu material considerabil în valoare totală de 2.700 lei.

Acțiunile lui Morari Dumitru au fost calificate în baza art. 187 alin. (2), lit. b), e), f) din Codul Penal - *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Inculpatul Borodin Vitalie, la data de 31 august 2017, aproximativ la orele 04:00, împreună și de comun acord cu Morari Dumitru Xxxxx, în timp ce se aflau cu automobilul de model „Dacia Logan”, cu numărul de înmatriculare XXX XXX, în parcare societății comerciale SA „Xxxxxx”, amplasată pe adresa mun. Chișinău, șos. Xxxxxxx xxx, au agresat-o fizic și au deposedat-o în mod deschis pe cet. Porosevici Angela de scurta de culoare neagră, în valoare de 800 lei, în care se afla un telefon mobil de model „Samsung”, în valoare de 200 lei, în care se afla cartela SIM xxxxxxxxxxx și telefonul mobil de model „Nokia Xpress Music”, de culoare roșie, în valoare de 500 lei, în care se afla cartela SIM xxxxxxxxxxx, o pereche de pantofi de culoare roșie, în valoare de 500 lei și o geantă de culoare albă de dame, în valoare de 700 lei, în care se aflau bunuri personale de cosmetică, chei de la domiciliu, după care cu automobilul menționat s-au deplasat într-o direcție necunoscută, cauzându-i astfel cet. Porosevici Angela Boris un prejudiciu material considerabil în valoare totală de 2 700 lei.

Acțiunile lui Borodin Vitalie au fost calificate în baza art. 187 alin. (2), lit. b), e), f) din Codul Penal - *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocatul Cojocaru Dorin în interesele lui Morari Dumitru, de avocatul Cecan Ludmila în interesele lui Borodin Vitalie și de inculpatul Borodin Vitalie, prin care au solicitat casarea sentinței Judecătoriei Chișinău.

3.1 Avocatul Cojocaru Dorin în interesele lui Morari Dumitru a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima

instanță prin care inculpatul Morari Dumitru, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. b), e), f) Cod penal, să fie achitat, din motiv că, în acțiunile lui nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii.

În motivarea cerințelor sale, apelantul a invocat următoarele aspecte:

- nu au fost prezentate probe care să confirme vinovăția lui Morari Dumitru;
- instanța de judecată a pus la baza acuzării probele scrise care nu au fost apreciate din punct de vedere al concludenței, pertinentei și veridicității și nu s-a expus asupra modului de dobândire a probelor date;
- instanța s-a rezumat doar la denumirea probelor scrise și nu s-a expus ce denotă aceste probe, mai mult ca atât, au fost date citire declarațiile părții vătămate de la urmărirea penală;
- nu au fost constatate careva circumstanțe atenuante sau agravante;
- instanța de judecată a concluzionat că, reeducarea și corectarea inculpatului nu este posibilă fără izolarea lui de societate, fapt cu care categoric partea apărării nu este de acord.

Suplimentar, avocatul Dorin Cojocaru în interesele lui Morari Dumitru a invocat:

- este incorectă concluzia instanței de judecată care a stabilit vinovăția inculpaților din citirea declarațiilor părții vătămate date la urmărirea penală. Or, partea vătămată, inițial a spus că a fost jefuită de două persoane, ulterior când a observat automobilul deja împreună cu poliția i-a recunoscut pe toți trei. Astfel, se pune la îndoială cele declarate de partea vătămată, or, aceste neconcordanțe pot să se datoreze caracteristicii nesatisfăcătoare a părții vătămate;

- se consideră greșit argumentul prin care se menționează că cele două telefoane a părții vătămate au fost sustrase, or ele nici nu au fost aprinse cu sunetul activat, respectiv au fost găsite în automobilul inculpaților. Astfel, consideră că, dacă ar fi existat intenția de a le sustrage, cel puțin urmau a fi deconectate;

- este prematură concluzia instanței care a stabilit în mod indubitabil că inculpații în momentul încercării de a-i lua bunurile au agresat fizic partea vătămată. Or, acest element a laturii obiective în cadrul urmăririi penală cât și a cercetării judecătorești nu a fost stabilit, fiind indicat în mod arbitrar de instanță, mai mult că nimeni din participanți nu a indicat că ar fi văzut acest fapt. Martorii audiați - Luca Oleg și Sorescu Octavian, activează în poliție, participanți la măsurile de investigații efectuate, prin urmare în speța dată urmează a acorda atenție deplină prevederilor art. 101 alin. (5) Cod de procedură penală;

- nu este clară concluzia instanței precum că inculpații au recunoscut vina, or la materialele cauzei nu există nici un înscris în acest sens.

3.2 Avocata Cecan Liudmila în interesele lui Borodin Vitalie a înaintat cerere de apel prin care a solicitat repunerea în termen a apelului, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Borodin Vitalie, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit.

b), e), f) Cod penal, să fie achitat, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea cerințelor sale, apelanta a invocat:

- atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată, Borodin Vitalie nu a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii, făcând declarații minuțioase asupra faptului cum și în ce circumstanțe a făcut cunoștință cu presupusa parte vătămată;

- din textul sentinței nu rezultă că vinovăția inculpatului a fost demonstrată prin probele acuzării;

- consideră că pedeapsa aplicată acestuia sub formă de închisoare și amendă sunt prea aspre și neechitabile.

3.3 Inculpatul Borodin Vitalie a depus cerere de apel, prin care a solicitat repunerea în termen a apelului, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care el să fie achitat, din motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea apelului, inculpatul a invocat că, partea vătămată nu s-a prezentat niciodată la ședința de judecată, fiind condamnat doar în baza plângerii părții vătămate depusă la faza urmăririi penale.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2021, apelurile declarate de către avocatul Cojocaru Dorin în interesele lui Morari Dumitru, de avocata Cecan Ludmila în interesele lui Borodin Vitalie și de inculpatul Borodin Vitalie au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit corect situația de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpaților încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 187 alin. (2), lit. b), e), f) Cod penal.

Potrivit textelor de apel declarate împotriva sentinței, partea apărării a pledat pentru pronunțarea sentinței de achitare în privința inculpaților pe motiv că fapta lor nu întrunește elementele infracțiunii. Raportând motivele invocate în cererile de apel la materialele cauzei penale, instanța de apel a conchis că argumentele invocate de apelanți nu și-au găsit confirmarea în starea de fapt a prezentei cauze, motiv pentru care au fost respinse apelurile ca fiind nefondate.

Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art. 187 alin. (2), lit. b), e), f) Cod penal, instanța de apel a reținut că, obiectul juridic special al infracțiunii îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile. Obiectul material al infracțiunii prevăzute la art. 187 Cod Penal sunt bunurile mobile.

În speță, instanța de apel a stabilit că, obiectul infracțiunii îl reprezintă bunurile părții vătămate sustrate de Morari Dumitru și Borodin Vitalie, și anume scurta de culoare neagră, în valoare de 800 lei, în care se afla un telefon mobil de model

„Samsung”, în valoare de 200 lei, în care se afla cartela SIM xxxxxxxxxx și telefonul mobil de model „Nokia Xpress Music”, de culoare roșie, în valoare de 500 lei, în care se afla cartela SIM xxxxxxxxxx, o pereche de pantofi de culoare roșie, în valoare de 500 lei și o geantă de culoare albă de dame, în valoare de 700 lei, în care se aflau bunuri personale de cosmetică, chei de la domiciliu.

Cu referire la alegațiile inculpaților care prin metode de apărare folosindu-se de drepturile procesuale au declarat instanței de judecată propria versiune a celor întâmplate, declarând că *„nu s-au certat cu partea vătămată și că la achitare cu aceasta ar fi căzut legitimația, aceasta s-ar fi speriat și că benevol la inițiativa ei a ieșit din mașină și a plecat și anume că partea vătămată ar fi lăsat lucrurile sale în mașină, iar dânsii nici nu le-au observat”*, instanța de apel le-a apreciat critic, or, declarațiile inculpaților sunt combătute prin totalitatea probelor administrate la dosar, mai mult ca atât, s-a reținut că, inculpații nu au demonstrat că au avut intenția de a restitui bunurile părții vătămate, nu s-au întors la locul unde au lăsat-o pe partea vătămată, respectiv, inculpații nu au întreprins nici o acțiune în vederea restituirii bunurilor acesteia.

Mai mult, din declarațiile martorilor Luca Oleg și Sorescu Octavian, rezultă că, inculpații, fiind întrebați unde sunt pantofii și geanta, au comunicat că au fost aruncate la gunoi pe bd. Dacia, iar în acest context, deși inculpații susțin că, partea vătămată ar fi lăsat lucrurile în mașină, totuși nu este clar de ce inculpații au recurs la acțiuni de nimicire a bunurilor părții vătămate, dându-le foc și aruncându-le la tomberon, or, prin această metodă inculpații au hotărât să ascundă urmele faptei dându-și seama că puteau fi găsiți.

În contextul dat, instanța de apel a apreciat declarațiile inculpaților ca fiind neadevărate și cu tentă de a ascunde adevărul, folosindu-se de drepturile procesuale și anume faptul că la urmărirea penală au refuzat să dea careva declarații și faptul că între timp a survenit decesul părții vătămate, care nu a fost audiată în cadrul ședinței de judecată.

În ceea ce privește argumentele părții apărării referitor la faptul că, instanța de fond în mod eronat a pus la baza sentinței de condamnare declarațiile părții vătămate Porosevici Angela, care nu a fost audiată în cadrul ședinței de judecată, instanța de apel a reținut că partea vătămată a fost audiată la faza urmăririi penale, iar în legătură cu decesul ultimei, instanța de fond a dispus de a fi date citirii declarațiilor părții vătămate în conformitate cu prevederile art. 371 alin. (1), pct. 2) Cod de procedură penală. Prin dispunerea citirii în ședința de judecată a declarațiilor părții vătămate Porosevici Angela date la faza urmăririi penale nu a fost lezat dreptul la un proces echitabil al inculpaților, or, după cum a fost reiterat, instanța de judecată a fost în imposibilitate de a audia partea vătămată în legătură cu decesul acesteia.

Astfel, dezacordul părții apărării cu sentința instanței de fond este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de judecată a apreciat probele și circumstanțele

cauzei, însă, împrejurările enunțate supra denotă în mod concludent că instanța de fond nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de apelanți, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că a avut loc fapta de săvârșirea căreia au fost învinuiți inculpații, că această faptă a fost săvârșită de inculpați, fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, fiind constatată vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii, iar solicitarea formulată prin cererile de apel nu poate fi admisă.

S-a constatat în afara oricăror dubii rezonabile că acțiunile inculpaților întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2), lit. b), e), f) Cod penal.

Cu referire la chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpaților, s-a constatat că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. După caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2), lit. b), e), f) Cod penal se califică ca infracțiune „gravă”. Cu titlu de circumstanțe atenuante în conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal, a fost reținut săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni grave, pentru care legea penală prevede drept sancțiune cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 u.c.. În conformitate cu art. 77 Cod penal, instanța de fond nu a reținut careva circumstanțe agravante.

Inculpații Morari Dumitru și Borodin Vitalie nu au recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, anterior nu au fost atrași la răspundere penală, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află.

Reieșind din circumstanțele cauzei, instanța a apreciat că scopul pedepsei constând în formarea unei atitudini corecte față de munca, ordinea de drept și regulile de conviețuire socială nu poate fi atins decât prin executarea pedepsei în regim de detenție, prevenind astfel reiterarea comportamentului infracțional și protejarea societății prin prevenirea recidivei.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocații Cojocaru Dorin în numele lui Morari Dumitru și Cecan Liudmila în numele lui Borodin Vitalie au atacat-o cu recursuri ordinare.

6.1 Avocatul Cojocaru Dorin în numele lui Morari Dumitru în recursul ordinar, a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8), 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei și pronunțarea în această parte a unei noi decizii prin care inculpatul să fie achitat, deoarece fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

În motivare recurentul a indicat următoarele:

- apreciază critic concluzia instanței de fond și menținută de cea de apel, care au stabilit vinovăția inculpaților din citirea declarațiilor părții vătămate date la UP. Or, partea vătămată, inițial a spus că a fost jefuită de 2 persoane, ulterior când a observat automobilul deja împreună cu poliția i-a recunoscut pe toți 3;

- consideră greșit argumentul prin care se menționează că cele 2 telefoane ale părții vătămate au fost sustrate, or ele nici nu au fost aprinse cu sunetul activat, respectiv au fost găsite în automobilul inculpaților. Iar dacă ar fi existat intenția de a le sustrage, cel puțin urmau a fi deconectate;

- instanța a stabilit în mod indubitabil că inculpații în momentul încercării de a lua bunurile au agresat fizic partea vătămată. Or, acest element a laturii obiective în cadrul UP cât și a cercetării judecătorești nu a fost stabilit, fiind indicat în mod arbitrar de instanță, mai mult că nimeni din participanți nu a indicat că ar fi văzut acest fapt;

- procurorul pe parcursul judecării nu a susținut învinuirea în sensul declarat și nu a prezentat instanței careva probe certe și convingătoare pentru a demonstra existența faptei infracționale prevăzută de art. 187 Cod penal, precum și comiterea de către Morari Dumitru a sustragerii deschise a bunurilor altei persoane;

- s-a constatat că Morari Dumitru după ce a întreținut relații sexuale contra plată în sumă de 20 euro, cu partea vătămată și după ce i-a transmis suma de 20 euro, ultima văzând o legitimație în portofelul lui Morari Dumitru a fugit din automobil. Iar după o perioadă scurtă de timp Morari Dumitru a observat pe bancheta din spate a automobilului geanta părții vătămate, iar pe bordul din spate lângă parbrizul automobilului a observat și scurta părții vătămate, lucruri pe care ultima le-a lăsat în automobil în momentul ce a părăsit automobilul;

- lipsește în acțiunile inculpatului latura subiectivă, deoarece inculpatul nu a avut intenția de a-și mări patrimoniul său prin luarea bunurilor părții vătămate;

- declarațiile martorilor acuzării de fapt reprezintă informația pe care le-a redat-o partea vătămată și nu au informația pe care au perceput-o personal.

6.2 Avocata Cecan Liudmila în numele lui Borodin Vitalie a depus recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei, rejudecarea cauzei și emiterea unei hotărâri prin care inculpatul să fie achitat din motivul că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

În motivare recurenta a indicat aceleași motive invocate de apărătorul Cojocaru Dorin în numele lui Morari Dumitru, suplimentar menționând că:

- învinuirea acuzatorului de stat poartă un caracter declarativ și se bazează pe presupuneri, vinovăția inculpatului nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente;

- privitor la pedeapsa stabilită de instanța de judecată față de inculpat o consideră exagerată;

- decizia este contrară prevederilor art. 6 al Convenției care consfințește dreptul persoanei la un proces echitabil.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursurilor avocaților, menționând că acestea urmează a fi declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate și lipsite de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Recurenții au invocat în susținerea solicitărilor sale în calitate de temeiuri de drept pct. 6), 8), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Însă, în recursurile respective, în pofida normelor de drept enunțate, nu sunt specificate care ar fi erorile de drept concrete și esența că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, inculpații a fost condamnați pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Într-un prim aspect, este relevant de a specifica că, raționamentele pe care se fundamentează soluția de inadmisibilitate a recursurilor, se bazează pe aceea că, Colegiul consideră inacceptabil faptul că apărătorii inculpaților pe calea recursului ordinar, doresc să se ajungă practic la o nouă analiză a circumstanțelor de fapt din sentința primei instanțe și din decizia instanței de apel nu pentru a fi corectată vreo eroare judiciară, ci doar în vederea reaprecierii probatoriului, în acest sens instanța de recurs ordinar transformându-se într-o veritabilă instanță de apel, ceea ce excede scopul pentru care aceasta a fost creată.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurenților, în sensul că inculpații nu sunt vinovați de comiterea infracțiunilor incriminate, Colegiul o consideră neîntemeiată, or instanțele de judecată, judecând cauza și verificând probele cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-au

dat o apreciere justă, potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Morari Dumitru și Borodin Vitalie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. b), e), f) Cod penal, concluzie pe care instanța de recurs o însușește.

Totodată, se statuează că, critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înlăptuiește de către instanța de recurs. Competența instanței de recurs ordinar trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă apreciere a probelor.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos).

Mai mult, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune recurenții, este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal. Simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune rejudecarea unei cauze penale, după cum solicită apărătorii.

Cu referire la argumentul recurenților că instanțele de judecată au stabilit vinovăția inculpaților din citirea declarațiilor părții vătămate date la urmărirea penală, Colegiul penal notează că acesta este neîntemeiat.

În sensul vizat, Colegiul notează că potrivit prevederilor art. 371 alin. (1) Cod de procedură penală, *citirea în ședința de judecată a declarațiilor martorului depuse*

în cursul urmăririi penale, precum și reproducerea înregistrărilor audio și video ale acestora, pot avea loc, la cererea părților, în cazurile: 2) când martorul lipsește în ședința și absența lui este justificată fie prin imposibilitatea absolută de a se prezenta în instanță, fie prin motive de imposibilitate de a asigura securitatea lui, cu condiția că audierea martorului a fost efectuată cu confruntarea dintre acest martor și bănuțit, învinuit sau martorul a fost audiat în conformitate cu art.109 și 110.

Totodată, prin prisma jurisprudenței CEDO și interpretării Convenției Europene a Drepturilor Omului date prin Hotărârea CtEDO din 03.12.2013 în cauza *Vararu împotriva României*, raportat speței, se reține că, admiterea cu titlu de probă a depoziției unui martor pe care apărarea nu a avut ocazia să îl interogheze și care constituie unica probă sau proba decisivă a acușării nu implică automat încălcarea art. 6 § 1 din Convenție: procedura poate fi considerată echitabilă în ansamblul său în cazul în care există elemente care compensează suficient inconvenientele privind admiterea unei astfel de probe, pentru a permite o apreciere corectă și echitabilă a credibilității acesteia (*Al-Khawaja și Tahery v. Regatul Unit*, 11.12.2011, pct. 146-147).

La caz, se constată că vinovăția inculpaților Morari Dumitru și Borodin Vitalie a fost dovedită și prin: declarațiile martorilor Luca Oleg, Melnic Daniel, Sorescu Octavian; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 31.08.2017, efectuat în automobilul de marcă „Dacia Logan”, cu n/î XXX XXX, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 31.08.2017, efectuat pe adresa mun. Chișinău, bd. Dacia 49/2; procesul-verbal de examinare a obiectelor din 20.09.2017; ordonanța de recunoaștere și de anexare drept mijloc material de probă la cauza penală din 22.09.2017, a legitimației eliberate pe numele Morari Dumitru de către agenția „Prosecutor” și ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 22.09.2017, a unei genți pentru dame, o pereche de pantofi, un ceas de dame de marcă „Quartz”, o scurtă din piele pentru dame, un telefon mobil de marcă „Samsung” cu nr. de IMEI xxxxxxxxxxxx, un telefon mobil de model „Nokia” cu nr. de IMEI-1: xxxxxxxxxxxx și IMEI-2: xxxxxxxxxxxx, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel indicând detaliat motivele pentru care a respins dovezile și versiunile apărării, probele administrate pe caz demonstrând elocvent prezența în faptele și acțiunile inculpaților a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. b), e), f) Cod penal - *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Față de lucrul judecat de către instanța de apel, Colegiul consideră că o atare modalitate de individualizare a pedepsei corespunde exigențelor legii penale, iar pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 6 ani în penitenciar de tip semiînchis,

cu amendă în mărime de 900 u.c pentru fiecare inculpat în parte, este echitabilă, raportată la scopul urmărit de legislator în art. 61 Cod penal, care va descuraja inculpații de a comite pe viitor alte fapte infracționale de același gen.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpați, nu face obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Mai mult, motivele invocate în recursurile date au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din recursurile înaintate de avocații Cojocaru Dorin și Cecan Liudmila nu și-au găsit confirmarea.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocații Cojocaru Dorin în numele lui Morari Dumitru și Cecan Liudmila în numele lui Borodin Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2021, în cauza penală privindu-i pe *MORARI Dumitru Xxxxx și BORODIN Vitalie Xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 iulie 2021.

Președinte

Iurie DIACONU

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Victor BOICO